

Előszó

SZINTE NAPRA PONTOSAN 21 hónappal ezelőtt, 1999. július 2-án tartottuk meg az I. medievisztikai PhD-konferenciát, amelyen 14 előadás hangzott el. Az ezeket tartalmazó kötet (Tanulmányok a középkori magyar történelemeről. Szerk.: Homonnai Sarolta–Piti Ferenc–Tóth Ildikó) még 1999-ben napvilágot látott, és meglepő gyorsasággal elfogyott. Ami 21 hónappal ezelőtt még csak egyszeri kezdeményezésnek számított, a mai nappal elindul a hagyományteremtés útján. Most 13 előadásra kerül sor. Tekintettel arra, hogy csak egyetlen előadó szerepelt/szerepel mindkét ülészakon, e két alkalommal összesen 26 egykori és mai szegedi medievista PhD-hallgató lépett, illetve lép fel az előadói pulpitusra.

A középkortörténeti doktori program 1994-ben történt megindulása óta 33 hallgató vett vagy vesz részt a szervezett képzésben, nagy részük tehát vállalta/vállalja eredményei bemutatását. Magam kezdettől fogva nyomon kísérem a doktoranduszok munkáját, hiszen a műhelyszemináriumokon dolgozataikat beszéljük meg, azokat elemezzük. Fiatal kutatók munkáiról van szó, akiknek írásai olykor-olykor még „zsengék”, módszereik talán kiforratlanok, itt-ott érződik tapasztalatlanságuk, de valamennyien szorgalmasan gyűjtik az adatokat, minél teljesebb adatbázisra építik mondanivalójukat, tematikai sokszínűség jellemzi írásaikat. Ígéretes tehetségek, a legtöbb esetben csak rajtuk múlik, hogy ezt a későbbiekben bizonyítani is tudják-e majd.

A mostani konferencián kifejezetten szemet szúr az egyetemes történeti témák térnyerése (négy vagy öt az ide sorolható dolgozatok száma), hagyományosan erős az egyháztörténeti érdeklődés (három előadás tesz erről tanúbizonyosságot), a többi előadás pedig gazdaság-, politika- és jogtörténeti tárgyú. Ugyancsak feltűnő a 14. század iránt megnövekedett figyelem, bár az előadások időhatárai a 9. századtól egészen a középkor végéig tartanak.

A szervezett doktori képzés hét éve legfontosabb eredményei közül említést érdemel, hogy e 33 hallgató közül ketten megvédték doktori értekezésüket, számosan letették doktori szigorlatukat, többen közülük már könyvekkel jelentkeztek, nem kevesen szerte az országban különböző felsőoktatási

intézményekben és kutatóhelyeken dolgoznak. Szervezett képzésen kívül további öt szakember szerzett Szegeden PhD-fokozatot középkori témából.

A jelen konferenciát – az elsőhöz hasonlóan – az MTA Szegedi Akadémiai Bizottságának Magyar Történelmi Munkabizottsága és a Szegedi Tudományegyetem két tanszéke (a Középkori és Kora Újkori Magyar Történelmi, valamint a Történelmi Segédtudományi Tanszék) szervezte az egyetemi és a kari hallgatói önkormányzat támogatásával. Azt remélem, hogy az előadásokban testet öltő kutatási eredmények új ismeretekhez segítenek hozzá bennünket, a konferencia igényes szakmai lehetőséget biztosít a dolgozatok előadói számára, és mindez öregbíti a szegedi medievisztika jó hírét.

Szeged, 2001. április 3.

Kristó Gyula